

Η Μητέρα του Θεού - Του Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεου

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Η [Παναγία](#) έχει μια εξέχουσα θέση τόσο στην θεολογία της Εκκλησίας όσο και στην λατρεία της. Δεν πρέπει να αγνοηθεί ότι μια Οικουμενική Σύνοδος και συγκεκριμένα η Γ΄ Οικουμενική Σύνοδος, που συγκροτήθηκε στην Έφεσο το 431 μ.Χ. ασχολήθηκε με την θέση της στην Εκκλησία σε σχέση με την θεολογία του Χριστού και όχι ανεξάρτητα από Αυτόν. Έτσι, υπάρχει μια εκπληκτική θεολογία σχετικά με το πρόσωπό της.

Βασική πίστη της Εκκλησίας είναι ότι ο Θεός είναι Τριαδικός, Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεύμα, που είναι Τρία Πρόσωπα άκτιστα. Ο Υιός και Λόγος του Θεού, «ο εις της Τριάδος» ενηθρώπησε, δηλαδή προσέλαβε την ανθρώπινη φύση και έγινε Θεάνθρωπος. Αυτό σημαίνει ότι ένωσε στην υπόστασή Του την θεία και την

ανθρώπινη φύση, δηλαδή το άκτιστο και το κτιστό. Ακριβώς, αυτή η πρόσληψη της ανθρωπίνης φύσεως στο Πρόσωπό Του έγινε από την Παναγία, οπότε αυτή θεωρείται «το μεθόριο ακτίστου και κτιστής φύσεως».

Η Υπεραγία Θεοτόκος με την σύλληψη και γέννηση του Χριστού απέκτησε ιδιαίτερη τιμή και δόξα στην Εκκλησία, ακριβώς επειδή είναι η Μητέρα του Χριστού, στον Οποίο έδωσε την ανθρώπινη φύση. Αυτό σημαίνει ότι δεν ανήλθε σε θέση «Θεάς», ούτε έγινε «συλλυτρώτρια», ούτε συγκαταλέγεται στην Αγία Τριάδα ως αποτελούσα την «Τετράδα» στον Θεό. Είναι η Μητέρα του Χριστού, την οποία τίμησε ο ίδιος ο Χριστός και την τιμά ολόκληρη η Ορθόδοξη Εκκλησία, ακριβώς γιατί από αυτήν προσέλαβε την ανθρώπινη φύση.

Ακόμη, η Υπεραγία Θεοτόκος δεν διεκδίκησε κάποια ποιμαντική διακονία στην Εκκλησία, ούτε έχει την Αρχιερωσύνη του Χριστού, την οποία ο Χριστός έδωσε στους Αποστόλους και εκείνοι στους διαδόχους τους, αλλά παρένειμε ταπεινή μέσα στην Εκκλησία απολαμβάνοντας, όμως, μεγάλη τιμή ως Μητέρα του Χριστού, που έχει υπερβή όλα τα ανθρώπινα, αφού σε αυτήν «καινοτομείται και φύσις και χρόνος».

Είναι χαρακτηριστική η μεγάλη τιμή που απολαμβάνει η Υπεραγία Θεοτόκος στο Άγιον Όρος, το οποίο θεωρείται ως «το περιβόλι της Παναγίας». Το Άγιον Όρος, ενώ είναι άβατος χώρος για τις γυναίκες, όχι, όμως, από υποτίμηση των γυναικών, αλλά για δική τους αυστηρότερη άσκηση και αγώνα για την υπέρβαση των μεταπτωτικών στοιχείων των φύλων, εν τούτοις τιμάται πολύ η Παναγία, που έχει μεγάλη θέση στην ζωή και την λατρεία των μοναχών. Αυτό γίνεται γιατί υπερέβη τα ανθρώπινα, χωρίς να γίνη κατά φύση Θεός. Είναι «η θεός μετά Θεόν, τα δευτερεία της Τριάδος κατέχουσα».

Να αναφερθή η περίπτωση ενός αγιορείτου μοναχού, του αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου, ο οποίος γράφει για την Παναγία: «Η αγάπη της ήταν τέλεια. Αγαπούσε άπειρα τον Θεό και Υιό της, αλλά αγαπούσε και τον λαό με μεγάλη αγάπη». «Και αυτή την Άχραντη Μητέρα Του ο Κύριος την έδωσε σε μας. Αυτή είναι η χαρά μας και η ελπίδα μας. Αυτή είναι πνευματική μας Μητέρα, και βρίσκεται κοντά μας κατά τη φύση ως άνθρωπος και κάθε χριστιανική ψυχή ελκύεται προς Αυτήν με αγάπη».

Συνεπώς, η Υπεραγία Θεοτόκος δείχνει το ύψος της ορθόδοξης ανθρωπολογίας, το πως ο άνθρωπος γίνεται κατά Χάρη Θεός, υπερβαίνοντας τις πέντε διαιρέσεις, κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή, δηλαδή τις διαιρέσεις -από κάτω προς τα άνω- μεταξύ άρρενος και θήλεος, παραδείσου και κόσμου, ουρανού και γης, νοητών και αισθητών, ακτίστου και κτιστού. Αυτό σημαίνει ότι από τις υπάρχουσες διαιρέσεις μπορούμε να φθάσουμε στην υπέρβασή τους με

την άκτιστη Χάρη του Θεού.

(Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα Καθημερινή, την Κυριακή 13 Αυγούστου 2023)